

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/167/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212211526
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212211526.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Mesto Komárno, so sídlom Komárno, Nám. Gen. Klapku 1, IČO: 00 306 525, zastúpený Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol. , s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká 5, proti odporcovi: Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Nitra, Nábrežie za hydrocentrálou 4, IČO: 36 550 949, zastúpený JUDr. Annou Polonyovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Chorvátska 12, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam , o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 29. apríla 2013 č. k. 6C/159/2012-406, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na nepripustenie Fondu Národného majetku SR, Trnavská cesta 100, Bratislava, IČO: 17 333 768, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu . Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 93 ods. 1, 3, 4 OSP konštatujúc, že navrhovateľom vyslovený nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania je nedôvodný. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaných v návrhu, nachádzajúcich sa v k.ú. L.o, pričom dňa 28.11.2012 predložil odporca vyjadrenie k podanému návrhu, v ktorom okrem iného navrhol pripustiť vstup Fondu národného majetku do konania ako vedľajšieho účastníka na jeho strane, dôvodiac že Fond národného majetku ako jeho zakladateľ vložil ako nepeňažný vklad do základného imania odporcu nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Navyše poukázal na to, že Fond národného majetku na výzvu súdu so svojim vstupom do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu súhlasil. Podľa názoru súdu prvého stupňa s ohľadom na predmet sporu je Fond národného majetku subjektom, ktorý má hmotnoprávny záujem na výsledku konania, keďže rozhodnutie vo veci samej v súlade s podaným návrhom (t.j. v prípade úspechu navrhovateľa v konaní) bude mať reálny dopad na vzájomný vzťah odporcu a Fondu národného majetku ako zakladateľa odporcu ako aj na všetky právne úkony s týmto vzťahom súvisiace. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na nepripustenie vstupu Fondu národného majetku do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu považoval za nedôvodný, a preto ho zamietol s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude v ďalšom priebehu konania konať aj s Fondom národného majetku ako vedľajším účastníkom na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a nepripustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal neúplné zistenie skutkového stavu veci, pretože súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník musí mať právny záujem na výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy , ak rozhodnutím vo veci môže byť dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka, jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva. Poukázal na to, že Fond národného majetku SR vystupuje jednak v pozícii prevodcu podľa zmluvy o prevode privatizovaného majetku na Mesto Komárno zo dňa 28.11.1997 uzavretej s navrhovateľom ako nadobúdateľom a jednak v pozícii zakladateľa podľa

Zakladateľskej listiny o založení akciovej spoločnosti zo dňa 02.12.2002, ktorou bol založený odporca. Preto tak navrhovateľ ako aj odporca môžu požadovať, aby Fond národného majetku SR vystupoval ako vedľajší účastník na ich strane a podporoval ich záujmy na úspechu v konaní. Z uvedeného dôvodu mal za to, že ak súd zamietol jeho návrh na nepripustenie vstupu Fondu národného majetku SR ako vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu, založil svojím rozhodnutím procesnú nerovnosť účastníkov konania a sťažil postavenie navrhovateľa v tomto konaní. Okrem toho konštatoval, ak bola vznesená námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka, treba právny záujem nielen tvrdiť, ale aj preukázať, čo však nevyplýva z napadnutého rozhodnutia. V tomto smere súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí neuvádza, aký konkrétny hmotnoprávny záujem má Fond národného majetku SR na tomto konaní, čo zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Fond národného majetku SR v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že má právny záujem na výsledku sporu. Poukázal na to, že v zmysle ustanovení zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré neboli predmetom privatizačného projektu podniku Západoslovenské vodárne a kanalizácie - odštepny závod Komárno, neboli zahrnuté do objemu privatizovaného majetku a preto tento majetok ani neprešiel do vlastníctva Fondu národného majetku SR, to znamená, že Fond národného majetku SR nemohol takýto majetok bezodplatne previesť, a ani nepreviedol do vlastníctva mesta Komárno. Mal za to, že nehnuteľnosti, ktoré neboli zahrnuté v privatizačnom projekte podniku, zostali do ďalšieho procesu privatizácie vo vlastníctve štátu v správe štátneho majetku, a preto nemohlo dôjsť k dvojitému prevodu toho istého nehnuteľného majetku. Poukázal na to, že je zakladateľom odporcu, pričom výsledok tohto sporu môže mať vplyv na výšku základného imania odporcu, počet akcií a samozrejme na vznik škody v prípade zníženia jeho majetku, v dôsledku čoho môže byť dotknutý vo sfére svojich práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP), dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP). Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní nemôže podľa § 205 ods. 1 OSP uviesť a namietať konkrétne nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a stylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ustanovenie § 157 ods. 2 OSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia

Rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa v tejto veci odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa nie je preskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Takýmto postupom súdu prvého stupňa bola účastníkovi - navrhovateľovi, odňatá možnosť konať pred súdom, s ohľadom na právo účastníka podať odvolanie proti rozhodnutiu s náležitosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 1 OSP. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa neodôvodnené, účastník nemá možnosť vyjadriť sa v odvolaní ku skutočnostiam, ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol. Nedostatok riadneho a náležitého odôvodnenia bráni odvolaciemu súdu vôbec posúdiť jeho správnosť.

Z napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, aký konkrétny hmotnoprávny záujem má Fond národného majetku SR na výsledku tohto konania, a to napriek tomu, že predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva je právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, t.j. na víťazstve účastníka, ku ktorému pristupuje, ktorý je daný spravidla vtedy, ak by rozhodnutím vo veci bolo dotknuté jeho právne postavenie. Pritom otázku, kedy ide o právny záujem tretej osoby, treba riešiť podľa hmotného práva. Uvedené znamená, že o právny záujem ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím vo veci môže byť dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka, t.j. jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva. Pritom § 93 ods. 1 OSP nepodmieňuje vstup do konania v postavení vedľajšieho účastníka, len existenciou právneho záujmu na výroku rozhodnutia v predmetnej právnej veci, ale existenciou akéhokoľvek právneho záujmu, t.j. aj právneho záujmu na skutkových a právnych záveroch, na ktorých je rozhodnutie v predmetnej veci založené, teda na celkovom výsledku konania. Z tohto dôvodu právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania nemožno spájať len s tým, že vedľajší účastník bude dotknutý výrokom rozhodnutia, ale aj zisťovaním skutkového a právneho stavu, od ktorého závisí výsledok konania. Účel skúmania právneho záujmu na výsledku sporu má za cieľ vylúčiť z vedľajšieho účastníctva subjekty, u ktorých je neexistencia právneho záujmu na veci evidentná, a tak nezaťažovať zbytočne občianske súdne konanie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa doručí navrhovateľovi vyjadrenie odporcu k nesúhlasu navrhovateľa so vstupom Fondu národného majetku SR do konania na strane odporcu zo dňa 26.02.2013 (č.l. 373 spisu) a opätovne posúdi nesúhlas navrhovateľa s pripustením Fondu národného majetku do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, pričom sa bude zaoberať tým, či sú splnené zákonné predpoklady k tomu, aby Fond národného majetku mohol vystupovať v tomto konaní v pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Svoje nové rozhodnutie súd odôvodní tak, aby odôvodnenie bolo presvedčivé a preskúmateľné, a aby tak spĺňalo požiadavky kladené na súdne rozhodnutia v zmysle ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 OSP. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím súdom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.